

SUOMALAINEN KRISTILLISYYS

Väinö Hotti

Kristitty maa

Kautta aikain Suomea on pidetty kristittynä maana. Nimitys johtuu tietysti siitä, että suomalaiset ovat lähes sata prosenttisesti kuuluneet luterilaiseen kansankirkkoon. Onko tällä nimityksellä sitten ollut syvällisempää katetta, se on taas ollut toinen asia. Tarkempi asioihin paneutuminen on ollut vain harvojen osa.

Toimeliaisuus lisääntynyt

Voitane sanoa, että tänään suomalaisen kristillisyyden näyttävämpää kuin ehkä koskaan. Meillä on vapaus harjoittaa uskontoa. Tätä vapautta on hyödynnettykin ylen määrin. Erimuotoiset kokoontumiset vetävät paljon väkeä. Samoin diakoniatyö on laaja-alaista. Hengelliset tilastot ovat mahtavia.

Nyt olisi aika suunnata uskovien aktiviteetti uusille urille. **Herran viinitarha** (ekkklesia) vaatii kiireellisiä pelastustoimenpiteitä. Se erinomainen kapasiteetti, jota tänään käytetään oman lahkopesän hoitoon, pitäisi käyttää hyödyllisemmin. Kaikkia GOLGATA – KRISTITTYJÄ kutsutaan tänään ”kettujahtiin”:

”Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka viinitarhoja turmeleva” (K.V. 2:15).

”Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalemin on autio ja sen portit tulella poltetut” (Neh.2:17).

”Voi teitä, jotka lykkäätte kauas pahan päivän, mutta vedätte luoksenne väkivallan, valtaistuimelle istumaan; jotka makaatte norsunluusohvilla ja venytte leposijoillanne, syötte karitsoita laumasta ja vasikoita navetasta; jotka sepustatte lauluja harpulla säestäen ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid; jotka juotte viiniä maljoista ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista!” (Aam.6:3-6).

Kansanuskonollisuus

Jos kansankirkon asema on heikentynyt, samanaikaisesti kansanuskonollisuus suorastaan räjähtänyt kasvuun. Uskovien määrä Suomessa ulottuu ”aina Hangosta Petsamoon”.

Normaalielämää

Joukkotiedotusvälineet (Radio Dei ja TV7) ovat tahtoneet tehdä uskosta ”normaalielämää”. Usko on haluttu laskea tavallisen ”kaduntallaajan” tasolle ja ulottuville. Tämä on vaatinut sen, että kaikenlainen ”tiukkapipaisuus” on julistettu pannaan. Samoin Raamatun ihmeet on pitkälti suljettu pois!

Jokamiehen usko

Raamattu nimenomaan privatisoi uskon:

”ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen” (2. Tess.3:2).

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie laava, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja **harvat ovat ne, jotka sen löytävät**” (Matt.7:13,14).

SUURI REMONTTI

Jotta raamatullisesta ”harvojen ja valittujen” uskosta saataisiin ”jokamiehen usko”, tarvitaan suuri remontti:

1. Dogmaattisuudesta on luovuttava

Opilliset asiat on heitettävä syrjään. Julistetaan ”opitonta” evankeliumia! Jeesuksen lähetyskäsky (Matt.28:18-20) velvoittaa nimenomaan ”opettamiseen”. Seurakunnan toiminnassa pitäisi olla ”raamattutunti raamattutunnin perää”. Opetuksen perille menoa olisi syytä silloin tällöin tarkistaa tentein!

2. Parannussaarna on jätettävä pois

Ihmiset eivät tykkää parannusvaatimuksesta. Harvoin kuulee enää julistettavan ”lakia ja evankeliumi”. Jumalan sana on muuttunut ”yksiteräiseksi miekaksi”.

”ja että **parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä**” (Luuk.24:47).

”Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja **terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija**” (Hebr.4:12).

3. Hartaus- ja fiiliskorostus

Halutaan olla ”viihdelinjalla”, aina tanssiin saakka. Joka tätä vastustaa, on ilonpilaaja - ja ei kuulu joukkoon:

”Itse jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja **rikot hartauden Jumalaa rukoilevilta**” (Job.15:4).

4. Musiikkipainotteisuus

”Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän juhlakokouksiinne... **Vie pois minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa**” (Aam.5:21,23).

5. Uudestisyntymisestä vaiettava

Lähtökohta on, että jokainen kelpaa porukkaan ”sellaisenaan” – ei mitään vaatimuksia. Tervetuloa meidän joukkoomme hauskaa pitämään – ja euroja uhraamaan! Näin ihmisille tarjotaan **halpaa armoa!** Ryhmät kilpailevat sillä, keneltä taivaslippu irtoaa halvimmalla! Ihminen kelpaa ”luonnollisessa tilassaan” Jumalalle. Mitään muutosvaatimuksia ei esitetä. **Muutoskristillisyyys** on menneen talven lumia. **TULE SELLAISENAAN KUIN OLET!** Joku on tosin selventänyt tätä lauselman: Jeesuksen luo saamme tulle sellaisena kuin olemme, mutta Jeesuksen luona ei kukaan jää sellaiseksi kuin on!

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

6. Kristillistä etiikkaa ei ole

Ei ole mitään yhteisiä elämänohjeita; kukin taaplaa tyylillään! Me vaellamme armossa ja heitämme pois kaikki Mooseksen kahleet! Raamattua ei tarvita kristillisen etiikan oppikirjaksi. Relativismi (kaikki on suhteellista) kukoistaa.

”Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein” (Tuom.21:25).

”Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: ”Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä” Ps.2:2,3).

7. Ei ole ahdasta porttia

Ahdas portti ja kaita tie ei sovi nykyiseen julistukseen.

”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin” (Niilo Tuomenoksa).

8. Ei ole vaivalloista kaitaa tietä

”Vuori korkea, Tiekin vaivalloinen. Kuitenkin kulkea Läpi mahdingoitten Aion perille Tälle vuorelle” (HLV 207:1).

9. Uskoontulon ilotulitus

Panostetaan uskoon tuloon. Kaikki painottuu alkuun. Egyptistä lähtöä juhlitaan oikein olan takaa. Toinen asia on taas se, että yksi ja toinen Egyptistä lähtenyt palaa myöhemmin pyhitystien hyläten Egyptin lihapatojen ääreen! Kertaparannuksella päästään aina taivaan porteille: Kerran pelastettu, aina pelastettu!

”Ei ole mitään kertaparannusta, jossa oma mieli olisi pantu hyllylle ja Kristuksen mieli päässyt vallitsevaksi meissä” (Niilo Tuomenoksa).

10. Korvausteologia

Uusi Testamentti puhuu EKKLESIA – seurakunnasta yli sata kertaa. Suomen Siioni on jakautuneena lukuisiin eri lahkoihin. Jokainen näistä kuppikunnista omii ekklesian omalle ryhmälleen. Tässä kuljetaan ”rosvojen tietä”!

”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen” (Matt.11:12).

11. Kaivon myrkyttäminen

Kristinuskon vastustajat tulevat sekä ulkoa että sisältä päin. Kristinuskon juutalaisagentit ovat TV7:n kautta turvautuneet äärimmäiseen tekoon, kaivon myrkyttämiseen. Kristinusko halutaan tyystin hävittää maan päältä ”luopiouskontona”. Kristinusko nollataan harhaoppina. Tämä on lähes anteeksiantamatonta. Kaiken huippuna on, että nämä agentit työskentelevät kristillisyyden lipun alla!

12. Oikea ja väärä yhteys

Kristittyjen yhteyttä puuhataan ”yli rajojen” (ekumenia). Tämä on antikristillistä puuhailua. Siinä hyväksytään ja laillistetaan (legitimoidaan) saatanan pystyttämät raja-aidat. Näiden aitojen katsotaan nauttivan myös Jumalan hyväksyntää. Saatana (DIABOLOS = erilleen heittäjä, hajottaja) on ollut kuitenkin niiden ”rakennusmestari”. Oikea yhteys, josta mm. Joh.17. puhuu, on yhteyttä ”ilman rajoja”. Tämä yhteys syntyy Golgatalla. Siellä murrettiin kaikki raja-aidat; sekä Jumalan että ihmisten suuntaan. Raja-aidat purettiin Jumalan toimesta Jeesuksen verellä!

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden” (Ef.2:14).

KOLLEKTIIVINEN SYNTI KADOTTAA

Kautta vuosisatojen on pelastus nähty **henkilökohtaisena**. Jokainen on vastuussa vain omista teoistaan; toisten elämä ei millään tavoin vaikuta hänen pelastukseensa. Pelastus on ”privattikysymys”.

Raamatusta (ja nimenomaan VT:sta) löytyy tukea myös tälle näkemykselle:

”Niinä päivinä ei enää sanota: 'Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hampaat heltyivät'; vaan **jokaisen on kuoltava oman syntivelkansa tähden. Jokaiselta ihmiseltä, joka syö raakoja rypäleitä, heltyvät hänen omat hampaansa**” (Jer.31:30).

”Ja vielä te kysytte: 'Minkätähden ei poika kanna isän syntivelkaa?' Kun poika on tehnyt oikeuden ja vanhurskauden, noudattanut kaikkia minun käskyjäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää. **Se sielu, joka syntii tekee - sen on kuoltava. Poika ei kanna isän syntivelkaa, eikä isä kanna pojan syntivelkaa.** Vanhurskaan ylitse on tuleva hänen vanhurskautensa, ja jumalattoman ylitse on tuleva hänen jumalattomuutensa” (Hes.18:19,20).

Mutta on Raamatussa myös päinvastainen näkemys; yhteisön syntivelka lankeaa yksityisen päälle. Tämä ei tapahdu ainoastaan perhesuhteissa genetiikan myötä, vaan myös ns. hengellisen yhteisön puitteissa:

”Aamun sarastaessa enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: "Nouse, ota vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, **ettet hukkuisi kaupungin syntivelan tähden**" (1. Moos.19:15).

”**Älä ole joukon mukana tekemässä paha**” (2. Moos.23:2).

”Vaella viisasten kanssa, niin viisastut; **tyhmäin seuraverin käy pahoin**” (Snl. 13:20).

”Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, **äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin**. Pidä itsesi puhtaana” (1. Tim.5:22).

”Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, **joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa**” (2. Joh.10,11).

”**Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa**; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskavaisella on uskottoman kanssa? Ja miten

soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani". Sentähden: "**Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärekseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias**" (2. Kor.6:14-18).

"Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**" (Gal.5:19-21).

"Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, **ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa**" (Ilm.18:4).

Vanha näkemys

Vanha näkemys oli voimakkaasti **evankelioimispainotteinen**. Ajateltiin, että ihminen uskoon tullessaan on kerta kaikkiaan pelastunut. Siinä syntinen työnnetään taivaan junaan, joka pysähtyy vasta päätepysäkillä. Hengellinen työ oli lähes ainoastaan evankelioimista. Vielä tänäänkin panostetaan aktioihin ja missio-tapahtumiin tarkoituksena saada mahdollisimman moni tekemään uskonratkaisu.

Uusi näkemys

Uskoontulo ei ratkaise kaikkea; se on ainoastaan **tielle lähtö**. On kiinnitettävä huomiota myös yhteisöön, mihin uskoon tullut liitetään. ONKO SE KADOTTAVA LAHKOYHTEISÖ VAI EKKLESIASEURAKUNTA? Uskoon tulleesta on otettava "kokonaisvaltainen vastuu". On huomattava, että tämä on RAAMATTUKYSYMYS! Jos ja kun uskoon tullut sysätään lahkojunaan, hänet sysätään samalla **helvetin junaan ja - iäiseen vaivaan!** ONKO TÄMÄ KRISTILLISTÄ RAKKAUTTA JA OIKEAA VATUUNKANTOA LÄHIMMÄISESTÄ?